HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לאיתא ביה תרתי טומאתא בפנים וקילא טומאתא אבל נטמא באב הטומאה אין להסתותו עד שתערב אלא יוציאנה מיד ושרפנה במוך: **ישרף בפנים.** דכיון דטהור מדאורייתא אפי' נטמא במוך יש לקיים שריפתו בקדש: **וז"ה לא דבר תורה.** בתמיה וכיון דמדאורייתא טמא אין להכניסו לעזרה הואיל ולא היה פסולו בקודש: **לא הוו רבנן.** לא פלפלו חכמים בדברי ר' יוחנן דלר' יוחנן ק"ל דאב הטומאה חמירא אבל מולד הטומאה הקילו בה א"ר לא פלפלו חכמים בדברי ר"ש דודאי קשיא אלא בדברי בר קפרא דקדקו: **ומשני בגין דר"ע.** בשביל טעמו של ר"ע דקאמר מקום טומאתו שם שריפתו ה"נ בשב הטומאה שרף בפנים כיון דמדבריהם הוא ישרף בפנים שריפתו בקדש: **בגין דר"ש וכו'.** בשביל הא דאמר ר' שמעון דמשלמין אפי' אוכלין טומאין לחזר אלכך כל מה שנטמא במוך אין מניחין אותו לפנים:

הלכה ד מתני' מחלי הכבש ומעטה במערב. כהנים הזוכים בפייס באכרי התמיד להעלותם לא היו מעלים אותם בפעם אחת אלא נותנים אותם על הכבש והולכים ללשכת הגזית לקרוא את שמע ואחר כך מחזיר ומקריבין האברים ע"ג המזבח הכבש אחוז ג"ב אמה ומחליו ולמטה נותנין אותן ורוחב הכבש ט"ז אמה ומחליו של לד מערב היו נותנים אותן: **ושל ראש הדגן על גלגל המזבח.** בגמרא מפרש: **אין נוהגין אלא בפני הבית.** שקלים משום לחודן קרבן גינהו וכיון שאין קרבן אין שקלים ובכורים דכתיב ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך בזמן שיש בית יש ביכורים אין בית אין ביכורים: **אבל מעבר דגן וכו'.** נוהגין בפני הבית דקדושת הארץ לא בטלה: **מעבר בחמה.** צריך להפריש העמירי: **המקדיש שקלים וביכורים.** בזמן הזה: **ביכורים אינן קדש.** דכתיב בהו בהביא תביא בית ה' אין שם ביכורים אל עליהן אלא בפני הבית: **גמ' מי קודם.** בהקרבתן אמר שם אמיתן לפניו: **חייליה דרבי ירמיה.** כלומר כותו ורלייתו דר"י מהא: **שירו של ר"ח קודם.** וסבר ר"י דה"ה קרבן ר"ר קודם: **א"ר יוסי.** שאני התם דלבך שיר של ר"ח קודם כדי לפרסם שהוא ר"ח אבל קרבן שבת קודם לר"ח: **הא שקלים קדשי.** מודה ר"ש אם אומר ביכורים קדש שהן קדש: **הגר בזמן הזה.** אע"ג דליכא מקדש לריך שיפרים רובדא דיר לקינו לבכשיבנה ב"ה יבא קן דגר לריך קרבן ובפשוח מרובדא לא מלי להפרים דאין מלוי קן בפשוח מרובדא: **מפני הפקלה.** שמא יהנה ממנו: **ואין מחרימין.** דתרם הוא ק"ק דכתיב כל חרם קדש וגו': **הכהמה העקר.** דלא ליתי בה לידי תקלה: **והיא מפה מאיליה.** ברעב: **עבר והקדיש.** מהו שיהיה קדש: **הלא.** גבי קן של גר אם אמר אם עבר וקדשו קדש והכא גבי

ריבב"ן

ומטמא ביום השביעי כל היכא דקרינא ביה ומטמא דראוי לחיטוי (מי שראוי לחיטוי ראוי) ע) לטבילה וקרינן ביה והנפש הנוגעת בו תטמא וכל היכא דלא קרינן ביה ומטמא לא קרינן ביה והנפש הנוגעת יטמא לאפוקי כלי חרס וחוכלין ומשקין הואיל ואין לחם טהרה במקום אינן נעשין אב הטומאה כפירש"י בסוף עירובין: **ישרף בפנים.** במקום שנשרפין שאר פסולי ק"ק דתניא בפסחים פ"ב [דף כד] ר"ש אומר בקדש בתש תשרף לימד על תחתת שנשריפה בקדש אין לי אלא זו בלבד שאר פסולי ק"ק ואימורי קדשים קלים מנין ת"ל כל בקדש בתש תשרף ואומרים בפרק טבול יום מ"ר ג' בית הדשמן הן ל' בעזרה שאם שורפין פסולי ק"ק ואימורי קדשים קלים וכו': **חוץ מבנטמאה באב הטומאה בחוץ.** אלא ישרפום בפנים דהואיל וילא יצא: **ר"ש אומרים ישרף הכל בחוץ.** והא דתניא לעיל פסולי קדשי קדשים נשרפין בפנים בשאר פסולין כגון הלן והיוצא והנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו וכיוצא בו אבל פסול טומאה לא ובירושלמי מקשה בין לב"ש בין לב"ה אידי ואידי לא דבר תורה הוא פי' בין שנטמאה באב הטומאה בין שנטמאה בולד הטומאה ואמאי מחלקין בין נטמא באב הטומאה לנטמא בולד הטומאה: **מתני' ר' אליעזר אומר באב הטומאה.** דתמיעא טומאתו ישרף בחוץ בולד הטומאה דקילא טומאתו מכשיה בפנים ובוריפה ור' עקיבא סבר מקום טומאתו שם תהא שריפתו בין שנטמא באב הטומאה בין שנטמא בולד הטומאה ישרף בפנים: **מתני' אבני המזבח נתנין מחלי כבש ולמטה במערב.** כשמוליכין האברים מבית המטבחיים מניחין האברים בכבש כדתנן בפ"ב דיומא הפייס הבני מי שוחט מי וזורק מי מעלה אברים לכבש ותניא בפיפא הפייס הרביעי מי מעלה אברים מן הכבש למזבח ושל מוספין ניתנין מחלי כבש ולמטה במזבח להיכרא בעלמא ושל ראשי חדשים ניתנין על כרכוב המזבח ומפרש במסכת סוכה [דף נה] א"ר יוחנן לידע שהוקבע ר"ח בזמנו: **השקלים והבכורים אין נוהגין אלא בפני הבית.** לפי שהשקלין נעשין לצורך תמידין ומוספין והבכורין בעו הנאה לפני המזבח כדכתיב והביאו לפני מזבח ה' ועכשיו אין מזבח מעבר דגן דהיינו מעבר שני נוהגין אפילו בזמן הזה ולריך להעלות לירושלים כדאיתא בביצה פ"ק במעשה דר' אליעזר שהיה [לו] כרם רבעי והפקיען לעניים מפני שלא היה יכול לעלות הוא ונתנו לעניים כדי שיוליכוהו שם וכרם רבעי ומעשר שני דינן שוה דילפינן קודש קודש ממעשר ומתני' לא כר' ישמעאל דתניא בתמורה בפ"ג ר' ישמעאל אומר יכול יעלה אדם מעשר שני בזמן הזה לירושלים ודין הוא בכור טעון הבאת מקום וכו' ומעשר בהמה ובכורות יתמין עד שיוממו ובכורות נותנין לכהנים ויאכלום במומן והמעשר יאכלוהו בעלים: **המקדיש שקלים ובכורים הרי זה קודש.** בכורים ירקבו ושקלים יגנזו: **ר"ש אומר האומר בכורים קודש אינם קודש:** ירושלמי הא שקלים קדש ר"ש בן יהודה אומר משום ר"ש בן אלו ובין אלו לא קדשו. תניא בתוספתא בפ' בתרא קיינו אל גר אינה נוהגת אלא בפני הבית ר' שמעון אומר אינו צריך להביא מפני התקלה מפני מה אמרו שקלים אינם נוהגים אלא בפני הבית לפי שאין תורמין מן היפה מפני מה אמרו ביכורים אינן נוהגין אלא בפני הבית משום שנאמר ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך כל זמן שיש לך בית יש לך בכורים: ירושלמי תני הגר בזמן הזה לריך להביא קינו ריבעית כסף אמר ר' שמעון ריב"ז בטלה מפני התקלה פי' הגר שנתגייר בזמן הבית היה לריך להביא קרבן דוקא קינין ושתיהן עולות ותניא בפ"ב דכריתות ר' אומר ככס כגר כאמותיכם מה אמותיכם לא נכנסו לבית אלא במילה וטבילה והרלאת דמים כך הם לא יכנסו לבית אלא במילה וטבילה והרלאת דמים והאי דאמר רובא שקל היינו דיבר כדפרישת לעיל עמדו בו ביום

ר"א אומר שנטמא באב הטומאה בין בפנים בין בחוץ ישרף בחוץ שנטמא בולד הטומאה בין בחוץ בין בפנים ישרף בפנים ר"ע אומר [א]מקום טומאתו שם שריפתו: **גמ' בר**[ב] קפרא אמר אב הטומאה דבר תורה ולד הטומאה מדבריהם ר' יוחנן אמר בין זה בין זה דבר תורה וקשיא דר' יוחנן על דבית שמאי דבית שמאי אומרים הכל ישרף בפנים חוץ משנטמא באב הטומאה בחוץ מה בין אב הטומאה בחוץ מה בין ולד הטומאה בחוץ זה וזה לא דבר תורה הוא ואפילו על דבית הלל לא מקשייא דב"ה אמר הכל ישרף בחוץ חוץ מה שנטמא בולד הטומאה בפנים מה בין ולד הטומאה בפנים מה בין אב הטומאה בפנים זה וזה לא דבר תורה הוא לא הוו בה רבנן אלא על דבר קפרא וקשיא דבר קפרא על דבית שמאי דבית שמאי אומרים הכל ישרף בפנים חוץ משנטמא באב הטומאה בחוץ מה בין אב הטומאה בין בחוץ בין בפנים זה וזה לא ד"ת הוא (א)בגין דר"ע אמר מקום טומאתו שם תהא שריפתו ואפילו על דבית הילל לא מקשייא דב"ה אמר הכל ישרף בחוץ חוץ משנטמא בולד הטומאה בפנים מה בין ולד הטומאה בין בפנים בין בחוץ זה וזה לא מדבריהם הוא בגין דר"ש אמר [א]מאכלו ומשקו של מצורע משתלחין חוץ לשלש מחנות:

הלכה ד מתני' [ג]איברי[ג] התמיד ניתנין מחצי כבש ולמטה (ב)(במזרח) במערב של מוספין ניתנין מחצי כבש ולמטה (במערב) במזרח של ראשי חדשים ניתנין על כרכוב המזבח (למטה) מלמעלן [ד]השקלים [ד]והביכורים אינן נוהגין אלא בפני הבית אבל[ה] [ה]מעשר דגן [ו]ומעשר בהמה [ו]ובכורות נוהגין בין בפני הבית ובין שלא בפני הבית המקדיש שקלים וביכורים הרי זה קודש ר"ש אומר האומר ביכורים קודש אינן קודש:

גמ' [ד] איזהו[ז] כרכוב המזבח [ח]אמה בין קרן לקרן מקום הילוך רגלי כהנים מוספי[ט] שבת מוספי ר"ח מי קודם ר' ירמיה סבר [ג]ממיר מוספי שבת ומוספי ר"ח מוספי ר"ח קודמין חייליה דר' ירמיה מן הדא שירו[י] של שבת ושירו של ר"ח [כ]שירו של ר"ח קודם א"ר יוסה שנייא היא תמן דאמר ר' חייא בשם רבי יוחנן כדי לפרסמו ולהודיע שהוא ר"ח [כ]כיצד היה עושה שוחט מוספי שבת ואומר עליהן שירו של ר"ח ברם הכא מוספי שבת ומוספי ר"ח [מ]מוספי שבת קודמין על שם כל התדיר מחבירו קודם את חבירו: [נ]שקלים וביכורים וכו': הא שקלים קדשו רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון בין אלו ובין אלו לא קדשו תני[י] [כ]גר בזמן הזה צריך להביא קינו ריבעית כסף אר"ש ביטלה ר' יוחנן בן זכאי מפני התקלה מהו מפני התקלה כהדה דתני[ס] אין מקדישין ולא מעריכין ולא מחרימין [ד]ולא מגביהין תרומות ומעשרות בזמן הזה ואם הקדיש או העריך או החרים [ה]או הגביה הכסות תישרף בהבמה תיעקר כיצד נועל בפניה הדלת והיא מתה מאיליה והמעות ילכו לים המלח: עבר והקדיש מן מה דאמר ר"ש ביטלה רבן יוחנן בן זכאי מפני התקלה הדא [ד]אמרה עבר והקדיש קדשו רבי יודה ענתודרייא בעי קומי רבי יוסי הכא את אמר

בתה"ט אין להסתות הטומאה בפנים עד שתשרף אלא יוציאנה מיד ושרפנו במוך: **ישרף בפנים.** דכיון דטהור מדאורייתא אפי' נטמא במוך יש לקיים שריפתו בקדש: **גמ' בר קפרא אומר ד"ש אב הטומאה ולד הטומאה מדבריהם.** דמוקי מה דאמר במתני' אה"ש ולד אדאורייתא אבל ולד הטומאה היינו בדרבנן כגון שנגע במשקין דמדאורייתא אין אוכלין ומשקין מטמאין כלי שאין אוכל עושה אב הטומאה וכגון זגזו שיהא משקין מטמאין כלי מושב משקה זב וחבר שהן אב הטומאה כגון רוקו ומימי רגליו וכי הכשר נגע בולד הטומאה דרבנן זה דמדאורייתא הוי אב הטומאה דאין כלי נטמא ממשקין הנ"ל. והא דנקט אב הטומאה דאורייתא היינו דכל אב הטומאה דאורייתא. ת"ש מאוס דאיכא אב הטומאה דרבנן כגון מעת לעת שבנדה וכיח הפרס וארץ העמים: **כין בזה כו'.** דולד הטומאה היינו שנגע הבשר בכלי שנגע במשקה זב וחבר שהוא ולד הטומאה דאורייתא והוי הבשר שני שהכלי שהוא ראשון לטומאה אם נגע בחולב עשהו שני: **זה וזה לא ד"ש הוא.** בתמיה הא לר"י גם ולד הטומאה ד"ש היא ומ"ש לב"ש אה"ט מולד הטומאה: ופריך **ואפילו על דבש הלב.** מי לא קשיא לר"י: **לא הוו בה רבנן.** לא שקלי וטרי רבנן אלא לפרושי מתני' אלינא דבר קפרא: **מה בין אה"ט בין בחוץ כו'.** וקשיא לבר קפרא: **בגין דר"ע.** דר"א קושטא דקאמר בסיפא בין בפנים כי קושיין אבל ר"ע ס"ל מקום טומאתו שם שריפתו. וטעמיה דולד הטומאה משום דהוי מדאורייתא דולד הטומאה דרבנן אחיי כאן ולכך ישרף בפנים מקום טומאתו: **בגין דר"ש ה"ג דר"ש אמר מאוכלין ומשקין של מצורע אין מניחין לו מחנות.** ולהכי מה שנטמא בחוץ אף בולד הטומאה דרבנן אין מניחין לפנים. ור"ש זה לא מלאתי מקומו. ונראה דר"ש לטעמיה אזיל דבספ"ק דכלים בתוספתא ר"ש אומר כשאין אוכלין ומשקין אינו שנטמאו ממנו. ונרשם הספרים מסתלחין שיוצאו לאש כן אף בולד הטומאה בפנים ישרף בחוץ מה"ט ועוד שילוח אוכלין ומשקין מאן שמעת ליה: **מתני' מחלי כבש ולמטה במערב.** הכהנים הזוכים בפייס בתיברי התמיד לא היו מעלים אותם אלא בפעם אחת אלא נותנים אותן על הכבש ומחליו ולמטה נותנים אותן לפנים

גבין דר"ש וכו'. בשביל הא דאמר ר' שמעון דמשלמין אפי' אוכלין טומאין לחזר אלכך כל מה שנטמא בחוץ אין מניחין אותו לפנים:

הלכה ד מתני' מחלי הכבש ולמטה במערב. כהנים הזוכים בפייס בתיברי התמיד להעלותם לא היו מעלים אותם בפעם אחת אלא נותנים אותם על הכבש והולכים ללשכת הגזית לקרוא את שמע ואחר כך מחזיר ומקריבין האברים ע"ג המזבח הכבש אחוז ג"ב אמה ומחליו ולמטה נותנין אותן ורוחב הכבש ט"ז אמה ומחליו של לד מערב היו נותנים אותן: **ושל ראש הדגן על גלגל המזבח.** בגמרא מפרש: **אין נוהגין אלא בפני הבית.** שקלים משום לחודן קרבן גינהו וכיון שאין קרבן אין שקלים ובכורים דכתיב ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך בזמן שיש בית יש ביכורים אין בית אין ביכורים: **אבל מעבר דגן וכו'.** נוהגין בפני הבית דקדושת הארץ לא בטלה: **מעבר בחמה.** לריך להפרים העמירי: **המקדיש שקלים וביכורים.** בזמן הזה: **ביכורים אינן קדש.** דכתיב בהו בהביא תביא בית ה' אין שם ביכורים אל עליהן אלא בפני הבית: **גמ' מי קודם.** בהקרבתן אמר שם אמיתן לפניו: **חייליה דרבי ירמיה.** כלומר כותו ורלייתו דר"י מהא: **שירו של ר"ח קודם.** וסבר ר"י דה"ה קרבן ר"ר קודם: **א"ר יוסי.** שאני התם דלבך שיר של ר"ח קודם כדי לפרסם שהוא ר"ח אבל קרבן שבת קודם לר"ח: **הא שקלים קדשי.** מודה ר"ש אם אומר ביכורים קדש שהן קדש: **הגר בזמן הזה.** אע"ג דליכא מקדש לריך שיפרים רובדא דיר לקינו לבכשיבנה ב"ה יבא קן דגר לריך קרבן ובפשוח מרובדא לא מלי להפרים דאין מלוי קן בפשוח מרובדא: **מפני הפקלה.** שמא יהנה ממנו: **ואין מחרימין.** דתרם הוא ק"ק דכתיב כל חרם קדש וגו': **הכהמה העקר.** דלא ליתי בה לידי תקלה: **והיא מפה מאיליה.** ברעב: **עבר והקדיש.** מהו שיהיה קדש: **הלא.** גבי קן של גר אם אמר אם עבר וקדשו קדש והכא גבי היא אבל לגבי כו' הלי כר"ש:

תקלין חדתין

הכבש ט"ז אמה ובמחיו שלגל מערב היו נותנין אותן: **ושל ר"ח על גלגל המזבח.** בגמ' מפרש: **השקלים כו' בפני הבית.** שקלים משום לחודן קרבן גינהו וכשאין קרבן אין שקלים: **וביכורים.** דכתיב ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך בזמן שיש לך בית יש לך ביכורים כו': **מעבר דגן כו'.** דקדושת הארץ לא בטלה: **מעבר בחמה.** בריש פרק בתרא דבכורות אמרו שביטלוהו מפני התקלה: **המקדיש שקלים וביכורים.** דאיתם נוהגים אלא בפני הבית אם הפרישן אלא בפני הבית קדש. לשון רבינו הגאון נראה כפירוש ראשון של הרע"ב דמפרש קאמר מדלא נקט אלא הני תרתי: **ביכורים קדש אינן קדש.** כיון דבהדיא כתיב בהו תביא בית ה' אלהיך אפי' הפרישן בזיעבד לא קדשי ואין אם ביכורים אל עליהן אלא בפני הבית: **גמ' איזהו כרכוב המזבח.** פרישת לעיל פרק ו' הלכה ה': **מוספי שבת כו'.** קאי אמתני' שהזכיר מוספי שבת ור"ח. ושואל איזה מהן קודם להקריבה כשאל ר"ח בשבת: **חייליה דר"י.** לאיתו: **דתי לפרסמו כו'.** כמי מתרץ לה ר"י בבבלי סוכה דהאי חביבותא עבדינן להיכרא שיכירו הכל דפשיטא להו לב"ד שקדשוהו כהלכתו ולא יגמגם לב אדם עליו דדוא בני אדם לא לאו מיהוא אלגנה וחזו דוקא בשיר משא"כ לענין הקרבה כו' כל התדיר כו' כיצד הוא עושה כו' שיר לאש מודש קודש שיר שבת וגירסת הספרים שיבוש דמוכח: **גמ' איזהו לרכוב המזבח.** פרישת לעיל פרק ו' הלכה ה': **מוספי שבת כו'.** קאי אמתני' שהזכיר מוספי שבת ור"ח. ושואל איזה מהן קודם להקריבה כשאל ר"ח בשבת: **חייליה דר"י.** לאיתו: **דתי לפרסמו כו'.** כמי מתרץ לה ר"י בבבלי סוכה דהאי חביבותא עבדינן להיכרא שיכירו הכל דפשיטא להו לב"ד שקדשוהו כהלכתו ולא יגמגם לב אדם עליו דדוא בני אדם לא לאו מיהוא אלגנה וחזו דוקא בשיר משא"כ לענין הקרבה כו' כל התדיר כו' כיצד הוא עושה כו' שיר לאש מודש קודש שיר שבת וגירסת הספרים שיבוש דמוכח: **הא שקלים קדשי רשב"י אומר משום ר"ש כו'.** פליג אתנא דמתני' בשם ר"ש: **תני.** במסקת כריתות (ע' ג'): **רבעיא כסף.** רובע דינר לכשיבנה בהמ"ק יבא קן לאמריגן לריך קרבן ובקרבן בפשוח מרובדא לא אפשר להפרים דאין מלוי קן בפשוח מרובדא כדאמריגן בתמניתין ועמדו קינין בתרבעתיה אבל פחות מי אפשר: **מפני הפקלה.** שלא יהנה ממנו: **אין מקדישין ואין מחרימין.** דתרם הוי קדש כהקדש דכתיב כל חרם קדשי קדשים: **הפעקר.** דלא ליתו בה לידי תקלה: **ליט המלח.** מעוט דבעי שחיקה בשאר נהרות וכיום המלח מעיל בעיינה לכן אמר יש המלח: **עבר והקדיש.** גבי רביעית כסף דגר אם עבר והקדיש לאחר שבטלה ריב"ז: **מאי.** אם קדש בזיעבד ודיון כדין הקדש ותרם דתנן המעות יוליכו ליט המלח או לא אל אל בה הקדש עליהו: **מן מה דאמר מפני הפקלה.** משמע דלא בטלה אלא מפני התקלה אבל בזיעבד קדשה: **ענתודריא.** שם מקומו: **הכא אם**

ג) ירושלמי מע"ש פ"ג הל"ה ועי' בפסחי פ"ח הל"ו, **ד)** מוספתא פרק ג' ה"ב, **ה)** ירושלמי סוכה פ"ה הל"ו, **ו)** סוכה נד ב, **ז)** כריתות ט ב, **ח)** יומא סו ב וש"נ, **ט)** ל"ל ושיהיו שיש לו טהרה בטבילה קרינן ביה והנפש וכו' וכ"ה בפרש"י שם,

עין משפט נר מצוה

יב א מיי' פרק י"ט מפהמ"ק הל"ו:
יג ב מיי' פרק ו מתמידין הל"ג:
יד ג מיי' פרק ג משקלים הל"ח:
טו ד מיי' פרק ב מבכורים הל"ח:
טז ה מיי' פרק ג מתרומות הל"ח:
יז ו מיי' פרק ו מבכורות הל"ב:
יח ז מיי' שם פ"ח הלכה ה:
יט ח מיי' פרק ו מתמידין הל"ג:
כ ט מיי' שם הל"ו:
כא י מיי' שם פ"ט הלכה ב:
כב כ מיי' פרק י"ג מאיסורי ביאה הלכה ה:

נוסחת הבבלי

עניו ג' מאות כור ר"י בר אמין בשם שמואל גומרא: **(א)** בגין דר"ע דר"ע אמר כו': **(ב)** בגמרא שם דר"ש אמר כו': **(ג)** בגמרא שם מוספין כו' במערב ושל ר"ח כו' ניתנין מתחת כרכוב כו' מלמטה כו': **(ד)** מימר מוספי ר"ח קודם כו': **(ה)** אמרה הקדש עבר כו' קומי ר"י בר' בון הכא כו' ישנה היא אבל לגבי כו' הלי כר"ש:

הגהות הגר"א

[א] ה"ג מאכלו ומשקו של מצורע אין מניחין לג' מחנות. וה"פ בגין דאה"ש אוכלין ומשקין של מצורע אין מניחין לג' מחנות ולהכי מה שנטמא בחוץ אף בולד הטומאה דרבנן אין מניחין לפנים וא"ש זה לא מצאתי מקומו ונראה דר"ש לטעמיה אזיל דבספ"ק דכלים בתוספתא ר"ש אומר כשם שאין זגזוג אין מניחין לג' מחנות דאין המעות יוליכו ליט המלח או לא אל אל בה הקדש עליהו: **מן מה דאמר מפני הפקלה.** משמע דלא בטלה אלא מפני התקלה אבל בזיעבד קדשה: **ענתודריא.** שם מקומו: **הכא אם**

עין משפט נר מצוה

יב א מיי' פרק י"ט מפהמ"ק הל"ו:
יג ב מיי' פרק ו מתמידין הל"ג:
יד ג מיי' פרק ג משקלים הל"ח:
טו ד מיי' פרק ב מבכורים הל"ח:
טז ה מיי' פרק ג מתרומות הל"ח:
יז ו מיי' פרק ו מבכורות הל"ב:
יח ז מיי' שם פ"ח הלכה ה:
יט ח מיי' פרק ו מתמידין הל"ג:
כ ט מיי' שם הל"ו:
כא י מיי' שם פ"ט הלכה ב:
כב כ מיי' פרק י"ג מאיסורי ביאה הלכה ה:

נוסחת הבבלי

עניו ג' מאות כור ר"י בר אמין בשם שמואל גומרא: **(א)** בגין דר"ע דר"ע אמר כו': **(ב)** בגמרא שם דר"ש אמר כו': **(ג)** בגמרא שם מוספין כו' במערב ושל ר"ח כו' ניתנין מתחת כרכוב כו' מלמטה כו': **(ד)** מימר מוספי ר"ח קודם כו': **(ה)** אמרה הקדש עבר כו' קומי ר"י בר' בון הכא כו' ישנה היא אבל לגבי כו' הלי כר"ש:

גליון הש"ס

[מ] עי' במלמ"ל פ"ו ממעה"ק הלכה ד':